РЭГІЯНАЛЬНАЯ ГАЗЕТА: БРАСЛАЎ, ГЛЫБОКАЕ, ДОКШЫЦЫ, МЁРЫ, ПАСТАВЫ, ШАРКОЎШЧЫНА.

Жыве Беларусь!

ВОЛЬНАЕ ГЛЫБОКАЕ

Free Hlybokaye · Volne Glebokie

Дык жа́ўцям! На Беларусі -- беларусы жывуць!
Янка Купала.

Выдаецца са снежня 1994 года | №8 (40), красавік, 2000 года | Кошт па дамове

ЦЫТАТА НУМАРА

Глядзіце, вунь зярно й мякіна,--
Навука, як на свеце жыць...
Адзін жыве і след пакіне,
Другі жыве, каб наслядзіць.

БРАКАНЬЕРЫ З ГЛЫБОКАГА

Цікавы выпадак назіралі раніцай 3 красавіка жыхары гарпасёлка Варапаева, якія спяшаліся на працу. Паблізу будынка мясцовага ўчастка міліцыі Пастаўскага РАУС гарэлі на агні каля 400 метраў рыбалоўных сетак, забраных у браканьераў.

Гэтыя незаконныя прадметы лову напярэдадні абяцалі багатую юшку групе рыбакоў, якія закінулі нерат на возеры ля в. Гута. Рэйдавая брыгада з Пастаў, узмоцненая трыма ўзброенымі міліцыянерамі, моцна здзівілася, убачыўшы сярод затрыманых кіраўнікоў раённага звяна з Глыбокага, старшага афіцэра міліцыі, вядомага ў акрузе прадпрымальніка і іншых асоб. Былі складзены пратаколы на 7 парушальнікаў заканадаўства аб ахове прыроды, у якіх ёсць час аспрэчыць пратаколы, або, карыстаючыся сувязямі, паспрабаваць «замяць» гэту справу.

Дарэчы, летам 1998 года тут ужо затрымлівалася іншая група высокапастаўленых глыбоцкіх рыбакоў. Суд пакараў тады двух браканьераў штрафамі.

Уладзімір Раманчук,
«Витебский курьер»

ДАПАМОЖАМ БІБЛІЯТЭКАМ

Праўду кажуць у народзе: «Дзе коратка, там і рвецца». Фінансавых сродкаў сёння катастрафічна не хапае, як у сем`ях, так і на прадпрыемствах, заводах, калгасах, ва ўстановах аховы здароўя, адукацыі і культуры.

Тая ж праблема і ў бібліятэчнай сістэме. Кніжны фонд папаўняць няма за што, але кожнаму чытачу гэтага не растлумачыш. Вось і вырашылі супрацоўнікі раённай бібліятэкі распачаць дабрачынную акцыю па збору кніг. І чытачы пацяху адгукаюцца. Сёння **мы звяртаемся да ўсіх нашых чытачоў і сталых наведвальнікаў бібліятэк раёна з просьбай адгукнуцца і дапамагчы папоўніць кніжны фонд кнігамі з Вашых уласных бібліятэк.** У многіх, ведаем, кнігі чытаныяперачытаныя, у некаторых, можа, наогул не чытаныя і пыляцца на паліцах -- яны б маглі знайсці свайго чытача, калі б трапілі ў бібліятэкі. Кнігі мастацкія, краязнаўчыя, гістарычныя, зборнічкі паэзіі і прозы будуць з удзячнасцю прыняты супрацоўнікамі бібліятэк раёна.

Г. Сутула

У Паставах на чале «вертыкалі» жанчына

Новым старшынёй Пастаўскага райвыканкама 31 сакавіка **рашэннем кіраўніка дзяржавы** (заўважце, не сесіяй райсавета, не пастаўчанамі) прызначана першая ў вобласці жанчына -- кіраўнік раённай «вертыкалі» Ванда Януковіч. Да прызначэння на пасаду яна была памочнікам загінуўшага ў аварыі В. Чэпіка. Яна мясцовая, па прафесіі эканаміст. Кар`еру пачынала ў калгасе «Чырвоны сцяг», была намеснікам старшыні райвыканкама. У апошні час займалася пытаннямі развіцця прамысловасці раёна.

Напярэдадні яе прызначэння ў газету «Пастаўскі край» прыйшло пісьмо з прапановай прызначыць кіраўніком раёна аднаго з пастаўскіх свяшчэннікаў.

Дарэчы, В. Януковіч наведвае касцёл пасля траўмы, атрыманай у аўтамабільнай катастрофе ў час камандзіроўкі. Муж старшыні райвыканкама працуе ў райсельгасхарчы, курыруе жывёлагадоўлю. У гісторыі Пастаўшчыны Ванда Януковіч не першая жанчына-кіраўнік. У 70-ыя гады райкамам партыі тут кіравала В. Клачкова. Зараз у Беларусі ўжо тры жанчыны, якія стаяць на чале раёнаў.

У. Шык

Фота Ул. Скрабатуна

Рамантычныя куточкі Старога Глыбокага! Тут кожны камень, кожны мур дыхае гісторыяй. У сваёй біяграфіі вуліца М. Горкага не раз мяняла назоў. Была яна і Копцеўскай, і Дзісненскай, і вул. імя Г. Сянкевіча, а пры немцах -- «Фрыдрых штрассэ»... Старажылы сцвярджаюць, што сярэдні дом (на здымку) пабудаваны ў «амерыканскім» стылі, бо гаспадар некалі ездзіў на заробкі ў Амерыку і прывёз гэтыя рысы архітэктуры з Новага Свету.

Сенсацыйную, найперш для жыхароў Глыбокага, заяву зрабіў Алег Трусаў у газеце «Наша Ніва». Яго хвалюее лёс скарба з 630 залатых манет, якія знайшлі некалі ў нашым горадзе.

ХТО ЎКРАЎ ГЛЫБОЦКАЕ ЗОЛАТА?

У свой час, калі я стаў дэпутатам Вярхоўнага Савета 12 склікання, я зацікавіўся лёсам тых каштоўнасцяў з золата і срэбра ды іншых каштоўных металаў, якія з тэрыторыі БССР вывозіліся ў Маскву. Спачатку я зрабіў афіцыйны запыт ў Дзяржаўнае сховішча каштоўнасцяў (Гохран СССР) пры Міністэрстве фінансаў СССР і атрымаў адтуль 9 чэрвеня 1991 года афіцыйны адказ пра знаходжанне там двух унікальных скарбаў манет, знойдзеных на тэрыторыі Беларусі.

Самы знакаміты з іх -- гэта Бяльніцкі скарб, знойдзены ў 1977 годзе, які складаўся з 225 залатых манет.

Другі скарб налічваў ажно 630 залатых манет, ён быў знойдзены ў Глыбокім на Віцебшчыне.

У адпаведнасці з міжнародным законам аб рэстытуцыі каштоўнасцяў, мы маем поўнае права патрабаваць ад Расіі вяртання гэтых скарбаў.

Крыху пазней я атрымаў ад МУС Беларусі падрабязны спіс скарбаў манет і ювелірных вырабаў, якія з 1964 па 1991 гг. МУС накіроўваў у «Госхран СССР». За гэты час беларускія каштоўнасці вывозіліся ў Маскву 36 разоў, прычым колькасць вывезеных адзінак склала 2008,5. Цікава, што ў гэтым спісе няма скарбаў з Бяльніч і Глыбокага. Значыць, вывозілі наша золата ў Расію не толькі прадстаўнікі МУС Беларусі, але і іншыя міністэрствы і ведамствы...

Алег Трусаў.

PS. *У свой час наша газета ўжо звярталася да тэмы глыбоцкіх скарбаў* (**«ВГ», №2-3 (7-8)// 1997 г., «Дзе закапаны скарб»**)*. Выглядае так, што Глыбокае не толькі «горад сярод магіл», але свайго роду «El Dorado». Варта толькі капануць рыдлёўкай на сваім гародзе. Каб не кралі наша золата, то, магчыма яго хапіла пабудаваць на месцы Глыбокага «Горад Сонца», не кажучы ўжо пра новы стадыён!*

Мы трымаем гэтую тэму на кантролі. Аб новых знаходках і дакументах мы паведамім нашым чытачам у наступных нумарах «ВГ».

Глыбокае, 25 сакавіка 2000 года, Дзень Волі.

Фота Ул. Скрабатуна

"ВЯСНА `2000" -- ТВАЯ ВЯСНА!

Хто намі кіруе?

* Прэм`ер-міністр Беларусі У. Ярмошын -- выхадзец з Расіі.
* Першы віцэ-прэм`ер Беларусі Кабякоў -- выхадзец з Расіі.
* Віцэ-прэм`ер, міністр замежных спраў Беларусі У. Латыпаў -- выхадзец з Расіі.
* Віцэ-прэм`ер па культуры і адукацыі, палкоўнік Замяталін -- выхадзец з Расіі.
* Міністр абароны Чуйкоў -- маскоўскі генерал.
* Міністр адукацыі Стражаў -- выхадзец з Расіі.
* Міністр унутраных спраў Ю. Сівакоў -- маскоўскі генерал.
* Намеснік старшыні КДБ Ерын -- маскоўскі генерал.
* Міністр юстыцыі Варанцоў -- выхадзец з Расіі.
* Галоўнакамандуючы унутранымі войскамі Беларусі Жадобін -- маскоўскі генерал.

НОВЫ АМЕРЫКАНСКІ ПАСОЛ МАЕ БЕЛАРУСКАЕ ПРОЗВІШЧА

Прэзідэнт ЗША Біл Клінтан назваў імя новага пасла ў Беларусі, які ў чэрвені зменіць на гэтай пасадзе Дэніэла Спекхарда.

Да нас прыедзе Майкл Козак (як па-беларуску -- Міхась Казак), які да нядаўняга часу ўзначальваў амерыканскую місію ў Гаване. Як кажуць, дзве навіны ў адной -- прыемная і не вельмі. Цудоўна, калі пасол з паходжання наш зямляк, але краіна ягонай папярэдняй дыслакацыі -- Куба. Гэты факт лішні раз сведчыць аб цяперашнім месцы Беларусі ў свеце.

А.К.

За пляшку гарэлкі -- на той свет

Колькі ні кажы, што ў гарэлцы згуба, не верыць наш просты чалавек.

Адзін наваполацкі слесар з мясцовага завода жалезабетонных вырабаў вырашыў даказаць, што не пераявіліся «волаты» на Беларусі. Паспрачаўся з таварышамі, што залпам вып`е пляшку гарэлкі. Спрэчку гарачы беларускі слесар выйграў. А вось лекарам ягонае жыццё выратаваць не ўдалося. Доза аказалася для «волата» смяротнай.

А. Аляксандраў.

Уладзімір ШЫК

журналіст ПАСТАВЫ

ШЧЫРЫЯ СЭРЦЫ САЮЗ БЕЛАРУСКІХ ПАТРЫЁТАЎ МАЎЧАЦЬ НЕ МАГЛІ

Заканчэнне. Пачатак у №7(39) за 2000 год.

Глыбоцкая педагагічная вучэльня.
Здымак 1940-х гг.

Алег Табола
сябра Глыбоцкай групы СБП.

У ЗАСЦЕНКАХ МДБ І ГУЛАГА

За свае шчырыя сімпатыі да беларускасці ўсе сябры СБП і ў Глыбокім, і ў Паставах моцна пацярпелі: былі асуджаны на холад, голад, катаванні і здзекі. Першыя арышты самых актыўных студэнтаў пачаліся ў лютым 1947 года. Потым забіралі навучэнцаў і нават школьнікаў проста з урокаў, арыштоўвалі выпускнікоў-настаўнікаў. Супраць асобных актывістаў СБП нават распрацоўваліся спецаперацыі па іх захопу. За нязломную веру ў Беларусь і яе народ іх ненавідзелі і баяліся нават доўгія гады потым.

Марыя Бабіч (Бялевіч). Нарадзілася ў вёсцы Бабічы на Глыбоччыне. Студэнткай педвучылішча актыўна падтрымала СБП. Арыштавана ў першыя рэпрэсій пры спробе разам з братам выехаць у Польшчу. Была асуджана разам з маці і дзядзькам за неданясенне на «ворагаў народа». Прайшла праз лагеры Комі АССР, Кіраўскай вобласці, Мардовіі. Доўгі час жыла за межамі Беларусі. Зараз з сям`ёй пражывае ў Полацку:

«Была зіма. Пяклі маразы -- паслалі на лесапавал, нарыхтоўваць дровы. Божа мой! Ніколі ў лесе не была з пілой. Дровы ў нашай вёсцы Бабічы заўсёды былі выключна мужчынскім клопатам. А тут пацягаеш пілу цалюткі дзень, намерзнешся, намокнешся -- пад дрэвамі снег да паясніцы, назад ледзьве ногі валачэш. З самага пачатку мы з напарніцай норму ніяк не асільвалі. Нам за гэта і паёк ўразаўся напалову. Хлеба давалі на дзень усяго 300 грамаў. Хутка слабелі. І нас чакаў тыповы ў такіх умовах зыход -- дыстрафія, павольная смерць».

Іван Бабіч. Ягоны лёс, нібы адлюстраванне лёсу старэйшай на два гады сястры Марыі. Тэрмін адбываў у лагерах Комі АССР. Застаўся працаваць на шахце, быў электрыкам горнага абсталявання, узнагароджаны ордэнам. На пенсіі пераехаў жыць у Ваўкавыск. У кастрычніку 1994 года, не перамогшы бязлітасны рак, памёр. Перад смерцю прасіў родных, каб у труну паклалі выяву «Пагоні» і бел-чырвона-белы сцяг. Нашчадкам засталіся яго ўспаміны аб перажытым:

«Так атрымлівася, што нас з сястрой вазілі аднымі маршрутамі. Мяне адпраўлялі па лагерах, якіх было вельмі густа ў Комі АССР. Мелася нават іх аб`яднанне -- «Севжелдорлаг». Такое вычварнае, мудрагелістае слова, што па-беларуску і не перадасі ўсю ягоную адмысловасць. Прайшоў лагеры Імжа, Саснагорск, Керкі. Ужо і надзею страціў, што выжыву. Ад невыносных умоў так занядужыў, што ў лазарэце Керкі ледзьве ачуняў. Мне пашчасціла, бо туды вазілі хворых паміраць, а неяк выкарабкаўся».

Станіслаў Савік. Нарадзіўся ў 1927 годзе ў вёсцы Дварышча на Глыбоччыне. Сам у СБП не ўваходзіў. Пасля заканчэння педвучылішча працаваў настаўнікам на Браслаўшчыне. У 1948 годзе быў арыштаваны і атрымаў тэрмін за тое, што ў гады вучобы жыў на адной кватэры з лідэрамі СБП. Прайшоў па этапах да берагоў Ціхага акіяна. Датэрмінова выйшаў на волю без права вяртання на Беларусь. У 1965 годзе закончыў завочна Горкаўскі аўтамабільны тэхнікум. З 1979 года, да выхаду на пенсію, працаваў механікам ў саўгасе «Гарадзец» Шаркоўшчынскага раёна. Там жыве і сёння:

«На Калыме здабывалі рэдказямельныя, дарагія металы. Мне далі тачку, накіравалі адвозіць руду... За 12 гадзін працоўнага дня так выматаешся, што ў бакі водзіць, як п`янага. Праца катаржная, яшчэ ў шкодных умовах, небяспечная для здароўя. Руду ўзрывалі толам. У забоях пастаянны дым, здараліся атручванні. Пяцёра маіх таварышаў задыхнуліся, а я цудам застаўся жывым, неператварыўся ў дахадзягу з-за дрэннага харчу і знясіленай працы».

Тамара Лагун (Барсук). Нарадзілася ў 1929 годзе ў вёсцы Барсукі на Глыбоччыне. Вучылася ў Глыбоцкай СШ№1. Далучылася да СБП. Арыштавана вясной 1947 года прама на занятках. Тэрмін адбывала ў Архангельску, Дудзінцы, Нарыльску. На волі закончыла СШ№1, завочна -- Віцебскі педінстытут. З 1958 года жыла ў Глыбокім (цяпер у Бабруйску). Да выхаду на пенсію працавала настаўніцай біялогіі ў СШ№2. Зведала маральны ўціск з боку асобных «пільных» калег:

«У труме, можа, праваозілі лес ці якія скрынкі. Цяпер грузам сталі мы. У адкрытым моры карабель стала кідаць на хвалях. Кружылася, разломвалася ад болю галава, нудзіла, пачало ванітаваць. Стогны, смурод, бруд. Хацелася піць, а вады было мала. Так доўжылася 10 сутак. Людзі валяліся ў брудзе, без ежы, піцця, без усялякага догляду, без дапамогі. Некалькі чалавек памерлі...»

ВЕРЫЛІ І ВЕРЫМ У БЕЛАРУСЬ

Падобнымі крыжовымі дарогамі пакут і выпрабаванняў прайшлі і астатнія сябры-аднадумцы з Глыбокага. Вышэй змешчаны толькі некаторыя штрыхі-партрэты пакутнікаў-патрыётаў. Кожны з іх заслугоўвае асобнай публікацыі, магчыма, нават дакументальных фільмаў, радыё і тэлеперадач. Сябры глыбоцкага СБП адбывалі свае тэрміны ў розных канцэнтрацыйных лагерах былога СССР. У час хрушчоўскай адлігі выйшлі на волю. Але і потым яны не мелі высокіх пасад. Заўчасна пасівеўшыя і хворыя, яны адчувалі холад і ціск на Радзіме.

У пачатку 90-х гадоў гэтыя патрыёты бацькаўшчыны былі рэабілітаваны, прызнаныя невінаватымі, атрымалі сціплыя грашовыя кампенсацыі. Але і сёння ва ўсіх баліць сэрца ад таго, што робіцца на Беларусі. Горка і мне, што дзяржава так і не ўшанавала ветэранаў-герояў належным чынам, а цяпер усяляк спрабуе знішчыць распачатую імі пасля вайны спробу нацыянальнага адраджэння. І ўсё ж я ўдзячны лёсу, што такія беларусы былі, ёсць і будуць сярод нас. Іх справу, упэўнены, падхопяць многія сённяшнія маладыя руплііўцы на ніве Адраджэння Бацькаўшчыны.

У наступных нумарах «Вольнага Глыбокага» мы падрабязна раскажам аб дзейнасці Пастаўскай суполкі Саюза Беларускіх Патрыётаў, аб тым, як складваліся лёсы тых, хто назаўсёды застаўся верным сваёй Беларусі.

ЛЁСУ ШЧАСЛІВЫ ПАВАРОТ

Вельмі балюча было маленькаму Андрэю Баравікову, які ў 6 гадоў страціў маці, застацца і без бабулі, што выхоўвала хлопчыка. Але тры гады назад шчаслівы выпадак дазволіў выхаванцу Дзісненскай школы-інтэрната трапіць замест захварэўшай равесніцы на аздараўленне ў Італію. Тады і пазнаёміўся 10-гадовы сірата з сям`ёй вайскоўца Маура Грыветта і адваката Марыарыны Даніна. Беларускі хлопчык, ласкава названы «тарранчына», потым яшчэ колькі разоў летам і зімой гасціваў і нават вучыўся ў школе гарадка Варотта правінцыі Турын, няблага аваладаў італьянскай мовай. Прыбыўшыя на Мёршчыну італьянцы, перакаҡалі камісію райвыканкама даць згоду на ягонае ўсынаўленне за мяжой. Дарэчы, на Апенінах Андрэй будзе не адзін, бо паблізу Генуі жыве другі выхаванец гэтай сіроцкай школы Сярожа Саўчанка. Летам у Італіі пабывалі на адпачынку 42 хлопчыкі і дзяўчынкі з Дзісны.

У. Шык

ПАДВАЛЬНЫ ЗЛОДЗЕЙ ЗАЯЎЛЯЎСЯ АПОЎНАЧЫ

Надта ўстрывожыў у канцы мінулага года жыхароў глыбоцкага мікраёна факт масавых крадзяжоў з кладовак у падвальных памяшканнях прыгатаваных на зіму прадуктаў харчавання. Не выратоўвалі, здавалася б, надзейныя замкі.

Аператыўнікі правільна сарыентаваліся, што шматкватэрныя дамы знаходзяцца паблізу чыгуначнага вакзала і нядаўна затрымалі злодзея, які ў 11-ты раз спрабаваў правярнуць «справу». Затрыманым аказаўся раней судзімы жыхар Шумілінскага раёна **М.** Ён прызвычаіўся прыязджаць у райцэнтр цягніком каля апоўначы і да адыходу ранішняга дызеля за чатыры гадзіны пачысціць людскія кладоўкі. Зараз падобным фактамі нікога не здзівіш, бо толькі на Глыбоччыне з 398 злачынстваў за год былі зафіксаваны 163 крадзяжы ў людзей. Для параўнання, у 1989 годзе іх было толькі 27. Ужо ў студзені 2000 года абакралі 11 грамадзян, сур`ёзна пацярпелі 6 кватэр.

У. Раманчук.

Нязздейсненны манумент

Гэты прыгожы гранітны валун ляжыць ля вёскі Праходы, што ў Глыбоцкім раёне. Некалі, тутэйшыя актывісты ледзь не зрабілі яго «культавым». Меркавалася ўзвесці манумент ва ўхваленне калгаснага ладу. «Праджэт» не здзейсніўся... Так вось і ляжыць...

Тэкст і фота Ул. Скрабатуна

ТЭРАРЫСТЫ ВІРТУАЛЬНЫЯ І РЭАЛЬНЫЯ

Да школьных летніх канікулаў яшчэ багата часу, але адзін з падлеткаў днямі вырашыў датэрмінова распусціць па хатах віцебскую СШ№34. Гэта быў ужо чацвёрты за апошні час «мініраванне» школы па тэлефоне. Дваіх жартаўнікоў перад гэтым адшукалі.

Сёлета, дарэчы, на Віцебшчыне шэсць разоў паступалі падобныя паведамленні аб падрыхтаваных тэрарыстычных «актах». Праваахоўныя органы па двух падобных пагрозах у Оршы знайшлі жартаўнікоў. Суровае пакаранне чакае беспрацоўнага з пасёлка Арэхаўск і навучэнца мясцовага ПТВ №166, якія пагражалі «узрывамі» у гандлёвым цэнтры і СШ№11, дзе прыйшлося праводзіць эвакуацыю і выклікаць спецыялістаў. А вось у Полацку міліцыі прыйшлося папацець, каб адшукаць злачынцу, які на мінулым тыдні каля ўваход у кінатэатр разліў больш 100 грамаў ртуці.

У. Корзун.

АПОШНІ ПАЛЁТ ВЯСКОВАГА ЗЛОДЗЕЯ

Моцным было здзіўленне вартаўніка саўгаса «Валасовічы» Лепельскага раёна, калі суботнім ранкам ён убачыў на падлозе зернясховішча мёртвае цела мясцовага 27-гадовага хлопца.

Аператыўна-следчай групе мясцовага райаддзела міліцыі не склала цяжкасці высветліць прычыны здарэння. Як было ўстаноўлена, напярэдадні ноччу двое маладых мужчын вырашылі залезці ў склад і ўкрасці збожжа, якое можна было потым выгадна прадаць. Аднак, пад нагамі злодзея на даху праламалася адна са старых дошак. Падзенне з 5-метровай вышыні на бетонные пакрыццё каштавала аднаму хлопцу жыцця. Ён неўзабаве памёр ад атрыманых траўм і балявога шока. Апошнім часам хранічна крымінальных крадзяжоў у вобласці перапоўнена рознымі дзівосамі. Чацвёрты раз запар за паўгода злодзеі абакралі дачны домік пенсіянера з Оршы; забралі камп`ютар і аргтэхніку з памяшкання Обальскага сельсавета, а ў Віцебску нават абчысцілі дзве кватэры ў доме, дзе жывуць супрацоўнікі МУС і КДБ.

У. Шык.

АДПОМСЦІЎ ЗА ДВОЙКІ Ў ШКОЛЕ

Падобна на тое, што ў грамадстве ўжо не засталося ніякіх засцерагальных бар`ераў супраць масавага азлаблення і жорсткасці. Нічым іншым, як дзікунствам не растлумачыш нядаўні ўчынак 22-гадовага жыхара вёскі Чырвонае Беразіно Докшыцкага раёна. На падпітку ён сустрэў ў парку каля клуба сваю школьную настаўніцу. Слова за слова і мярзотнік ударыў жанчыну у гадах кулаком. Калі тая пачала супрацьўляцца, яшчэ больш раззлаваўся, моцна збіў і нават паспеў да смерці ахвяры згвалтаваць яе. Такім вось страшным чынам мярзотнік аддзячыў педагогу за ўрокі чалавечнасці ў дзяцінстве. Злачынца арыштаваны і, напэўна, надоўга адправіцца за турэмныя краты.

У.Шайкоў.

Здарэнне

ТРАМВАЙ НАЕХАЎ НА ЧАЛАВЕКА

Вечарам 7 красавіка ў Мінску з рэльсаў сышоў трамвай. Пад шматтонную махіну трапіла школьніца, якая стаяла на прыпынку.

Урачы кажуць, што дзяўчынка, відаць, нарадзілася ў кашулі, бо атрымала ўсяго толькі пералом нагі.

Падобнае здарэнне зусім не рэдкасць. Летам у сталіцы Беларусі адбылося 10 такіх выпадкаў, а за тры месяцы сёлетняга года -- 5.

М. Барценьеў

ЧАРГОВЫ СОЙМ БНФ «АДРАДЖЭНЬНЕ»

8 красавіка ў Мінску адбыўся чарговы Сойм БНФ «Адраджэньне». Разгледжаны два пытанні: 1). Рэгіянальная палітыка БНФ «Адраджэньне». 2) «Вясна - 2000».

У пачатку фронтаўцы павіншавалі намесніка старшыні БНФ В. Сіўчыка з выхадам на волю пасля 10-дзённай адсідкі за арганізацыю несанкцыянавага шэсця ў Дзень Волі 25 сакавіка ў Мінску. Як заявіў В. Сіўчык, дзякуючы таму, што ў камерах часта сядзяць вядомыя апазіцыянеры, у тым ліку і В. Шчукін (камуніст) тут з`явіліся нарэшце нармальныя лыжкі. Многія заключоныя хвараюць там на адкрытыя формы туберкулёза, а санітарныя ўмовы жадаюць лепшага.

Па першаму пытанню падзяліліся меркаваннямі В. Івашкевіч, П. Севярынец, А. Астроўскі, А. Станкевіч, С. Суднік, В. Сіўчык, М. Баўтовіч.

Старшыня руху Вінцук Вячорка, як і іншыя выступоўцы, ахарактэрызаваў "Вясну `2000», як удалую. Падзеі 15 і 25 сакавіка мелі міжнародны рэзананс. Апазіцыя атрымала вынік, які хацела.

Зараз створаны Аргкамітэт па правядзенню 26 красавіка «Чарнобыльскага Шляху». 10 красавіка пададзена заява ў Мінгарвыканкам. Мяркуецца, што на гэтае масавае шэсце збярэцца яшчэ больш народу, чым на папярэднія акцыі апазіцыі.

У «розным» прыцягнула ўвагу выступленне доктара сельскагаспадарчых навук, прафесара Івана Нікітчанкі. Ён адзначыў, што ў выніку тэхнагенных працэсаў, чарнобыльская зараза распаўсюджваецца па ўсёй Беларусі. Цяпер ачагі забруджвання знойдзены ў раней чыстых Віцебскай і Гродзенскай абласцях. Нягледзячы на пагрозу вымірання людзей, кіраўніцтва дзяржавы амаль ў 8 разоў скараціла праграмы, накіраваныя на ліквідацыю наступстваў Чарнобыльскай катастрофы.

ПАДЗЕЯ

Пікет у гонар 82-х угодкаў абвяшчэння незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі адбыўся ў Глыбокім.

Пікет прайшоў у рамках агульнанацыянальных акцый «Вясна `2000», састаўной часткай якой з`яўляецца Дзень Волі 25 сакавіка.

Двухгадзінны пікет (з 15-00 да 17-00), які праводзіла Глыбоцкая раённая Рада БНФ «Адраджэньне», адбыўся з дазволу мясцовых улад на пляцоўцы перад гарадскім Домам Культуры. Гэтае аддаленае ад цэнтра горада месца ужо празвалі «глыбоцкім Бангалорам».

Месца правядзення мерапрыемства наведалі прадстаўнікі раённай улады і аддзела ўнутраных спраў. Заўваг не было. Зрэшты, пікетчыкі і не збіраліся парушаць грамадскі парадак і спакой.

За дзве гадзіны ў пікеце брала ўдзел дзесяць чалавек. Пераважная большасць прахожых станоўча ўспрымала мерапрыемства: пады-ходзілі він-шавалі са святам, пад-трымлівалі, а аўтаматары віталі нас свя-тлом фар, зацікаўленыя прасілі даць пачытаць літаратуры. Былі адзінкавыя выпадкі (3-4 разы), калі нехта выказваў незадавальненне. Цётка, якая праязджала на ровары, вымавіла: «Не га-ла-да-лі-і-і!», другая, праходзячы, кінула: «Лучше бы вас не было вообще!». П`яны мужык падышоў і, хістаючыся ва ўсе бакі, сказаў: «А я не согласен!».

-- Тады рабі свой пікет,-- пажартавалі хлопцы, -- а ўвогуле, нас ахоўваюць чатыры міліцыянты, а ты ў такім стане!...

Мужык хутка «зматаў вуды».

Настрой быў святочны. Зляла сонейка. Мы яшчэ не ведалі пра падзеі ў Мінску, якія скончыліся міжнародным скандалам у сувязі з арыштамі і затрыманнямі журналістаў, дыпламатаў і проста выпадковых прахожых і, вядома ж ўдзельнікаў мірнай дэманстрацыі.

Мерапрыемствы з нагоды 82-х угодкаў БНР прайшлі ў шматлікіх гарадах і мястэчках Беларусі: Мінску, Віцебску, Гродне, Брэсце, Магілёве, Гомелі, Баранавічах, Полацку, Наваполацку, Смаргоні, Оршы, Слоніме, Свіслачы, Лідзе, Пінску, Дзятлаве, Шчучыне, Драгічыне, Бабруйску, Светлагорску, Смаргоні, Воранаве, Мастах, Крычаве...

Л. ШПАК

Навінка ад ТБМ

Унікальны свайго роду кішэнны каляндар выпусціла рэспубліканскае Таварыства Беларускай Мовы імя Францішка Скарыны ў Мінску.

Яго ўнікальнасць не толькі ў тым, што ўпершыню на такім выданні змешчаны партрэт беларускага паэта (не беручы пад увагу паштоўкі), але і ў тым, што каляндар пачынаецца ... з ліпеня 2000 года і канчаецца чэрвенем наступнага. Як паведаміў старшыня ТБМ Алег Трусаў, такія календары зручны для студэнтаў, школьнікаў і выкладчыкаў, бо адлюстроўваюць навучальны год. Такога роду календары папулярныя ў Еўропе.

Гэты каляндар прысвечаны ўгодкам Францішка Багушэвіча (1840 - 1900 гг.). Далей плануецца выпусціць каляндарык, прысвечаны паэтцы Ларысе Геніюш.

За даведкамі можна звяртацца:

Вул. Румянцава, 13, 220005, г. Мінск, Беларусь. Тэл. (017) 213-43-52, тэл./факс (017) 284-85-11
e-mail: tbm@tbm.lingvo.minsk.by
WEB старонка: http://tbm.org.by

PS. Нешта нічога не чуваць пра Глыбоцкае ТБМ, не бачна яго і на пікетах, а кажуць, што за беларускую мову змагаюцца.

М. Самавіты

У «Фронт» пайшлі людзі

Настаўніца беларускай мовы і літаратуры Ганна Дудар з мястэчка Наваельня, што на Дзятлаўшчыне, хутка атрымае з рук старшыні БНФ «Адраджэньне» Вінцука Вячоркі юбілейнае 5000-ае пасведчанне сябра гэтага грамадскага аб`яднання.

У гэтым годзе атрымалі пасведчанні і двое жыхароў-сяброў БНФ з Глыбоччыны.

Дажылі, «дакаціліся да ручкі»!

9 красавіка я завітаў у глыбоцкі ўнівермаг. У харчовым аддзеле звярнуў на сябе ўвагу цэтлік на тушонцы -- «Хозяюшка» коштам 642 рублі. Слова -- вельмі зразумелае, але ў нас, нават па-руску, так не пішуць. Як у ваду глядзеў, чытаю: «г. Лыткорино, Московской обл.». Ляжаць побач два гатункі каўбасы сыравэнджанай: «Старославянская» і «Вечерняя», коштам адпаведна 4. 480 і 4.710 рублёў. Сасіскі «Русские» -- 1.550 рублёў.

Убачыў у той жа дзень гэтыя тавары і ў камерцыйных крамах.

Відавочным становіцца, што наша беларуская калгасная сістэма згніла да рэшты і не можа пракарміць краіну. Нечуваны выпадак за ўсю тысячагадовую гісторыю краіны -- Расія корміць Беларусь! Раней такое не магло прымроіцца нават ў жахлівым сне!

Узнікае пытанне: чаму, калі стала відавочным, нават селяніну, што калгасная сістэма Беларусі ўжо даўно зжыла сябе і яе трэба рэфармаваць, дзяржава ў бліжэйшыя гады гэтага рабіць не збіраецца?

Адказ вядомы і правераны на практыцы. Калгасная сістэма дае амаль стопрацэнтны вынік на любых выбарах, які патрэбны рэжыму, бо вынасныя скрыні для галасавання немагчыма пракантраляваць.

К. Лазоўскі

У Дзень Волі, 25 сакавіка, у Мінску, пры выкананні прафесійных абавязкаў былі затрыманы на некалькі гадзін 28 журналістаў.

БАЖ правёў службовае расследванне і дамогся таго, што вінаватыя міліцыянеры пераведзены ў іншыя службы. Аб падзеях 25 сакавіка былі шырока праінфармаваны арганізацыі, у тым ліку і міжнародныя, якія абараняюць правы журналістаў.

Беларуская асацыяцыя журналістаў (БАЖ) патрабуе адстаўкі міністра МУС

Як сказала прэзідэнт БАЖ Жана Літвіна, «дзеянні міліцыі парушаюць канстытуцыйнае права грамадзян на атрыманне праўдзівай і ўсебаковай інфармацыі. Зразумела, чаму гэта робіцца. Маніпуліраваць неінфармаванымі людзьмі вельмі проста».

Г. Барбарыч,
БелаПАН.

Галандскія брусніцы для нашых лясоў

Двойчы на год пры спрыяльным надвор`і можа пладаносіць гатунак брусніц з Галандыі, які нядаўна з`явіўся на плантацыях Дзвінскай эксперыментальнай лясной базы.

Яго апрабацыяй і акліматызацыяй да нашых умоў займаецца малады вучоны Аляксандр Якаўлеў. Па праблемах узнаўлення высокаўраджайных ягадных раслін напярэдадні Новага года ён паспяхова абараніў кандыдацкую дысертацыю.

За сорак гадоў дзейнасці Дзвінскай эксперыментальнай базы тут займаліся вырошчваннем не толькі буйнаплодных ягад, але і паляпшэннем селекцыі лясоў. Вопытныя пляцоўкі ўключаюць 100 аб`ектаў на разлеглай тэрыторыі, 60 гектараў адведзена пад спецыяльныя пасадкі елкі і сасны. Тут здабываецца элітны насенны матэрыял, а лепшыя пароды дрэў высаджваюцца нават за мяжой. Важныя праблемы надзённай дзейнасці абмяркуе міжнародная навуковая канферэнцыя, якая пройдзе ў Падсвіллі восенню.

У. Шык.

З далёкага выраю прыляцелі буслы ў наш край. Хутка вясёлым пошчакам яны абвесцяць аб нараджэнні новых маленькіх «беларусаў»!

Ураджай яблыкаў выратаваў завод

З дапамогай партнёраў з літоўскай фірмы «Алегры» Дзісненскі кансервавы завод, што ў Мёрскім раёне, нядаўна запусціў у вытворчасць новую лінію па вытворчасці безалкагольных напояў.

Яе магутнасць восем тысяч лімонных, апельсінавых, вішнёвых ёмістасцю паўтара літра напояў за змену, якія вельмі патрэбны ў летнюю спёку. Раней прадпрыемства ледзь зводзіла канцы з канцамі, мела праблемы з сыравінай. Але мінулагодні выдатны ўраджай яблыкаў дазволіў захаваць калектыў, павялічыць выпуск сокаў, салатаў і яблычнага павідла, якое ідзе на многія хлебазаводы краіны.

У. Шыманоўскі.

СМЕРЦЬ НА ДАРОГАХ

Трагічны лёс ходзіць па пятах кіраўнікоў сельскіх раёнаў Віцебшчыны. Не так даўно ў аўтакатастрофе загінуў старшыня Пастаўскага райвыканкама Васіль Чэпік. У канцы сакавіка ў дарожнай аварыі загінуў кіраўнік Бешанковіцкай вертыкалі Л. Клакоўскі, якога перавялі з Шаркоўшчыны. Пахаваны Л. Клакоўскі на радзіме, у Шаркоўшчыне.

Улада -- гэта салодкае слова для многіх кіраўнікоў, якія часта дазваляюць сабе непаважлівыя адносіны да людзей, злоўжыванні службовай пасадай, гонар. Людзі часцей за ўсё стрываюць, змаўчаць, даруюць, а вось Бог заўсёды заступіцца за пакрыўджаных і пакарае вінаватых.

Людзі! Будзьце міласэрнымі адзін да аднаго, не ганарыцеся пасадамі і званнямі -- усё праходзіць.

Я.. Савойка

«ЦЫРК» ДА ДНЯ ПЕРАМОГІ

У школах Пастаўскага раёна напярэдадні Дня Перамогі праводзіцца конкурс самадзейнай творчасці. Удзельнічаць у ім павінны як дзеці, так і педагогі. Добра вядомыя з савецкіх часоў «дзеля галачкі» падобныя мерапрыемствы ўключаюць у сябе літмантажы, песні ваеннай тэматыкі, інсцэніроўкі. Нічога дрэннага ў гэтым не бачу. Адна бяда, што і сёння, як і 10, 20 год назад яны ладзяцца пад прымусам.

М. Пяскоў.

Дарогі нічые, а людзі?

Ёсць такая прымаўка: ўсё было б у Расіі добра, каб не дзве рэчы -- дурні і дарогі.

Гэта цалкам можна аднесці і да Беларусі. І калі ў апошнія гадоў 10-15 цэнтральныя і ўнутрыкалгасныя дарогі больш-менш адрамантаваныя, то праехаць з адной вёскі ў другую, якая знаходзіцца ў суседнім раёне, вялікая праблема. Кажуць, гэтыя дарогі не патрэбныя ні таму, ні другому раёну. Але ж гэтыя дарогі патрэбны людзям, якія не гледзячы на раённыя межы, падтрымліваюць сувязі з раднёй, што жыве па-суседству.

Быў такі выпадак, калі маладому, каб забраць нявесту, што жыла ад яго ў трох кіламетрах, трэба было ехаць больш за 40 кіламетраў. Таму ў мяне ёсць такая прапанова: давайце хоць раз у дзесяць год змяняць межы раёнаў. Тады, можа, і праблемы з дарогамі хоць неяк вырашаліся б.

Змітер Лупач,
Карабоўскі с/с.

Шыхт, зважай! Крокам руш!

ГРАНДЫЁЗНАЕ ВІДОВІШЧА

НАВАГРАДАК `2000

ФЭСТ СЯРЭДНЯВЕЧНАЙ КУЛЬТУРЫ

Паважаныя чытачы «Вольнага Глыбокага!». Мы зноў вырашылі звярнуць Вашу ўвагу на тыя падзеі ў культурным жыцці нашай краіны, якія адбудуцца ў чэрвені бягучага года. Як мы ўжо паведамлялі, сёлета 24-25 чэрвеня адбудзецца **Фэст сярэднявечнай культуры «Наваградак `2000».** Гэта мерапрыемства з`яўляецца святам беларускай культуры, беларускага рыцарства. З 1 сакавіка 2000 г. пачаў сваю працу афіцыйны сайт фэсту. Ён будзе паведамляць аб кожным кроку па правядзенню свята, збярэ ўсе звесткі аб Наваградку -- першай сталіцы Вялікага Княства Літоўскага, Рускага і Жамойцкага, дэталёва раскажа аб праграме свята, яго ўдзельніках. Па стану на на сакавік маем наступныя звесткі аб свяце. 24-25 чэрвеня больш 200 рыцараў з розных краін прымуць удзел у тэатралізаваным відовішчы. Яны вернуць старажытны Наваградак у XIV стагоддзе.

Два дні былая сталіца будзе жыць падзеямі 1314 г., калі вялікае войска крыжакоў на чале з магістрам Генрыхам фон Плоцке ўзяло ў аблогу Наваградскі замак.

Дзеля таго, каб стварыць атмасферу тых далёкіх часоў, будзе дабудавана вежа «Дазорца» і

частка замкавых муроў. У час аблогі рыцары-"тэўтоны"будуць весці абстрэл "ліцвінаў" з каменямётаў, штурмаваць больш чым 20-метровую Замкавую гару. Цікавымі мерапрыемствамі будзе правядзенне 24 чэрвеня бугурта, масавай коннай бітвы, і вялікага канцэрта з выкарыстаннем піратэхнікі.

Заявы на ўдзел у свяце падалі 20 рыцарскіх клубаў з Полацка, Магілёва, Брэста, Мінска, Ліды, Рыгі, Арэнбурга, Масквы, Санкт-Пецярбурга, Саратава і Котласа. Звыш 160 рыцараў заявілі аб сваім жаданні ўдзельнічаць у рыцарскіх баях. Усе ўдзельнікі свята будуць жыць у рыцарскім лагеры. Ужо абраны каштэлян рыцарскага стану -- вольны рыцар Антуан (Антон Піменаў) з г. Мінска.

І апошняе. Жыхароў і гасцей Наваградка чакае шэраг яскравых і запамінальных сюрпрызаў, якія арганізатары Фэсту трымаюць пакуль у таямніцы.

На жаль, Глыбокае не зможа сёлета прыняць удзел у гэтым цікавым мерапрыемстве хоць запрашэнне мы атрымалі. Пакуль яшчэ культурнае жыццё нашага горада не ідзе далей адзначэння свят традыцыйна камуністычнага кшталту, а ідэяй стварэння рыцарскага клуба пакуль цікавяцца толькі некалькі энтузіястаў. І ўсё ж «Вольнае Глыбокае» запрашае ўсіх жадаючых глыбачан і суседзяў з іншых раёнаў на гэтае захапляльнае відовішча. **Наваградак `2000 - сустрэнемся там!**

Аляксандр Шэлепень, гісторык.

Кант. тэл.: 2 12 74

З ДНЁМ НАРАДЖЭННЯ!

Ганна Леанідаўна Васілеўская працуе выкладчыцай рускай мовы і літаратуры ў СШ№2 г. Глыбокага. Яна -- класны кіраўнік 10-Б. Клапатлівая маці і бабуля. А яшчэ яна маладая, прыгожая жанчына, якая ў красавіку адзначае свой дзень нараджэння. Менавіта з гэтай датай яе віншуюць колішнія вучні, былыя выпускнікі, і мы, супрацоўнікі «Вольнага Глыбокага». Жадаем Ганне Леанідаўне здароўя, асабістага шчасця, паслухмяных і ўдзячных вучняў, сямейнага дабрабыту. Няхай вясна будзе Вашай сяброўкай і спадарожніцай усё жыццё, а Ваша прыемная, мілая ўсмешка дорыць добры настрой акружаючым.

Ну і ну !!!

Папугай у ролі міліцыянера

Прадпрымальнік з Віцебска Л. Дубінскі набыў нядаўна ў Маскве папугая за 500$. Набыў не з рук, а па аб`яве ў рэжысёра тэлеканала НТВ А. Самсонава. Ружовы какаду, заўсёды вельмі дарагая птушка, прайшоў «курс навукі» ў лепшага парадыста праграмы «Куклы» у вядомага маскоўскага артыста С. Бязрукава і навучыўся не толькі мяняць галасы, але і стаў першым сярод папугаяў уладальнікам голаса прэзідэнта Беларусі. Пра гэтага вучонага «спеца» не ведалі злодзеі, якія адной ночы залезлі ў кватэру прадпрымальніка. Гаспадара дома не было. Клетка з папугаем вісела над уваходнымі дзвярыма і дастаткова было, адчыняючы дзверы, крыху пагойдаць «жыллё» какаду, як ён пачынаў «выступаць». Не паспелі рабаўнікі пераступіць парог кватэры, як пачулі над галовамі грозны мужчынскі голас: «Жульё! В тюрьму!-- крычаў папугай Шура і заканчваў,-- Взять под стражу!». Адзін злодзей, самы старэйшы з налётчыкаў, тут жа схапіў інфаркт і памёр на месцы злачынства, два маладзейшыя «сябры» са страху выскачылі з балкона ў двор, дзе іх ужо чакала міліцыя.

Ідзе расследванне. Следчы раённай пракуратуры М. Конанаў жартуе, што папугай, магчыма, будзе прыцягнуты да суда ў якасці сведкі: трэба ж, маўляў, разабрацца, як і чаму злодзеі атрымалі шматлікія пераломы рук і ног і чэрапна-мазгавыя траўмы.

Н. Чудзесаблін,
«Витебский курьер»

Хаваю ежу ад уласных дзяцей

Дабаўленыя пенсіі і зарплаты, пра якія распавядалі па радыё і тэлебачанні, ўжо ў сакавіку неяк раптоўна паменшалі, а цэны спадцішка пабольшалі. Зноў падаражэў хлеб. Буханка «кірпічыка» каштуе 132 рублі, падавога -- 112, батон без аднаго рубля сто. Вось і думай як тут жыць: ці неогул адмаўляцца ад белага хлеба ці пачынаць дзяліць яго на сям`ю па скібцы, як у блакадным Ленінградзе. А з другога боку язык не павернецца сказаць галоднаму дзіцяці: «Не бяры больш, чым адзін кавалак». Пачынаеш эканоміць, прыхоўваючы ад родных дзяцей. Такое жыццё і ў жахлівым сне не сніцца. Гэта жахлівы сон для беларусаў ужо рэальная ява.

Я. Савойка

Гэты ўнікальны прыродны аб`ект -- пірамідальнага выгляду ядловец -- знаходзіцца ў в. Праходы, што ля Дзеркаўшчыны.

Фота Ул. Скрабатуна

Гумар

Рускія народныя казкі чытаюць новыя рускія

-- Узмахнула фея чароўнай палачкай і Папялушка ператварылася ў прыгажуню-прынцэсу,-- чытае новы рускі. Ён глядзіць на сябе ў люстэрка і невядома ў каго пытаецца: -- Цікава, колькі баксаў бярэ гэта фея за падобнае ператварэнне?

***

-- Сім-сім, адчыніся,-- сказаў багаты брат і адчыніў ўваход у пячору, а там золата -- вочы разбягаюцца,-- чытае новы рускі.

-- У абшчак сходняка трапіў, блін,-- у захапленні кажа ён.

І давай ён хапаць усё, што бачыў. Раптам чуе -- тупат. Разбойнікі вяртаюцца. Багацей хацеў выйсці ды патрэбныя словы забыўся,-- чытае ён далей.

-- Кранты табе,-- у адчаі хапаецца новы рускі за галаву. -- Пароль забыўся. Радыётэлефон з сабой? Тэлефануй у КДБ яны ўсё ведаюць.

***

Узяў папа Карла палена. Тапаром раз па ім даў, другі...»

-- О, яшчэ адзін прадпрымальнік адшукаўся,-- здзекліва ўсміхаецца новы рускі -- Падаткамі задушаць, дурань. Ты б гэта палена за кардон піхнуў, а адтуль які «Дабл міт» без цукру прывёз.

Чытае далей: «Прадаў папа Карла куртку.

-- О, я ж казаў, апошнія штаны здымуць прад-пр-рымальнік, -- смяецца новы рускі.

***

Новы рускі чытае казку пра царэўну-жабу: «І прыехала яна ў залатой карэце. І была яна прыгажуняй. Блішчэла на ёй парчовае адзенне».

-- О, гэта ўжо цікавей, -- з задавальненнем трэ рукі новы рускі.

-- Інтэрдзяўчынкі пайшлі.

Галіна Сяброва

Вы ведаеце чаму ў нас такі добры настрой? Усё проста. Мы толькі што прачыталі незалежную рэгіянальную газету «Вольнае Глыбокае».

Чытачы і жыхары паўночна-заходняга рэгіёна Беларусі могуць бясплатна змясціць тут сваю рэкламу, віншаванні і пажаданні блізкім, аб`явы аб куплі-продажы.

КУЛЬТУРА

СУСТРЭЧА З ІГАРАМ ПРАКАПОВІЧАМ

Яна адбылася ў раённай бібліятэцы 9 красавіка і сабрала не толькі прафесіяналаў -- паэтаў, празаікаў, гумарыстаў, але і аматараў жыватворнага роднага слова.

Кароткі ўступ у біяграфію і творчасць суседа-паставаўчаніна Ігара Пракаповіча зрабіла бібліятэкар Жана Юркевіч. Затым свае творы чытаў сам Ігар Пракаповіч. Яго падтрымалі Галіна Сутула, Фама Ляшонак, Уладзімір Сауліч, Станіслаў Лось. Былі пытанні і адказы, успаміны. Адным словам, у цесным сяброўскім коле і аўтары, і слухачы добра разумелі адзін аднаго.

Што ж датычыць Ігара Пракаповіча, то ён па-першае, малады, прыгожы мужчына, па-другое, сціплы чалавек, па-трэцяе і сапраўды не пакрыўджаны Богам на талент.

Нарадзіўся Ігар Міхайлавіч у Паставах. Скончыў школу, потым падтрымалі геаграфічны факультэт БДУ. Працуе настаўнікам геаграфіі на радзіме. У яго шмат захапленняў. Ён піша артыкулы па гісторыі, займаецца краязнаўствам, вядома ж, геаграфіяй, літаратурнай справай. У 1994 годзе выйшла ў свет яго «Фізічная геаграфія Пастаўскага раёна». Фонд Сапегі дапамог у выданні кнігі «Адкуль паходзяць назвы». Падрыхтаваны рукапіс «Назвы паселішчаў». Ігар Пракаповіч член Вучонага Савета геаграфічнага таварыства. Скончыў аспірантуру. Працуе над дысертацыяй. Мае званне «Лепшага настаўніка вобласці». Акрамя навуковай працы значнае месца ў жыцці займае паэзія. Пачатак літаратурнай працы прыходзіцца на канец 70-х.

Ігар Міхайлавіч за гэтыя гады стаў прафесіяналам-літаратарам. Ён быў удзельнікам першых літаратурных семінараў, а сёння ён сам арганізоўвае іх, збірае на сваёй Радзіме і вопытных майстроў слова, і пачынаючых. Друкаваўся ў «Маладосці», «ЛіМе», «Чырвонай змене». З`яўляецца лаўрэатам прэміі часопіса «Маладосць», аўтар шматлікіх паэтычных зборнікаў. Ён добра грае і спявае на гітары. Дзесяць песень у яго выкананні гучаць час ад часу ў радыёэфіры.

Сустрэча з Ігарам Пракаповічам яшчэ раз пераканала прысутных у тым наколькі багаты талентам беларуская зямля.

Г. Бялята.

ПАВАЖАНЫЯ ЧЫТАЧЫ!

У рэдакцыі газеты «Витебский курьер» будзе працаваць «прамая лінія».

Кожны аўторак з 17-00 да 18-00 па тэлефоне **37 76 82**. Вы зможаце звярнуцца да прадстаўніка Беларускага Хельсінскага камітэта з інфармацыяй аб парушэнні Вашых грамадзянскіх правоў. Усе антыканстытуцыйныя факты будуць зафіксаваны, а Вы зможаце атрымаць кансультацыю.

На праблемах парушэння правоў чалавека Вы зможаце звяртацца і па тэлефонах 2 37 54 ў Глыбокім, 2 14 28 у Браславе, 2 27 58 у Паставах.

Набывайце «Вольнае Глыбокае» ў кіёсках «Саюздруку»!

«ВОЛЬНАЕ ГЛЫБОКАЕ»
Незалежная рэгіянальная газета.
Заснавальнік: Уладзімір Скрабатун
Рэдактар: Галіна Сутула

Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №1099, выдадзена Дзяржаўным Камітэтам Рэспублікі па друку 25 верасня 1998 года

Газета выходзіць два разы на месяц. Аб`ём -- друкаваны аркуш. Падпісана ў друк 14 красавіка 2000 года ў 12-43.

Меркаванні рэдакцыі і аўтараў могуць не супадаць. Аўтары нясуць адказнасць за дакладнасць і падбор матэрыялаў.

Юрыдычны адрас: 211800, г. Глыбокае, вул. Маскоўская, 12

Тэлефон: 23754 (Галіна СУТУЛА)

Наклад 1000 паасобнікаў

Адрас для допісаў: 211800, г. Глыбокае, вул. Валадарскага, 67

Надрукавана ў Наваполацкай узбуйненай друкарні: г. Наваполацк. вул. Блахіна, 26 Замова 2632